

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 20. Ecclesia Germanica.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66293)

desiderantium tranquillitatem salutem. Sæcul. XIV.
 que publicam. Dabat 15 Sept. 1353. A.C. 1354.
 Ita Innocentius VI laudat hominem, cui Sup. lib. 95.
 Clemens VI tam male precatus erat. §. 39.

§. XX.

Ecclesia Germanica.

Carolus Luxemburgius Bohemiæ ac
 Romanorum Rex magis magisque
 in Germania & authoritatem suam, &
 pacem firmabat. Hoc anno mense De- Rebdorf.
 cembri Moguntiam venit invitatus a Cle- p. 447.
 ro ac populo præsidium suum imploran- Trith. Hir-
 tibus contra Henricum Virneburgium ve- aug. an. 1353
 terem loci Antistitem a Clemente VI ex- Sup. lib. 95.
 authoratum, & Conradum Falkenstei- §. 30.
 nium illius Adjutorem. Henricus enim
 semper contendebat de sede Moguntina
 cum Gerlaco Nassovio, cui Papa eam
 tribuerat; & qui tunc Regem Carolum
 comitabatur. Hic inquirere in statum
 urbis ac diœcesis cœperat; cum Hen-
 ricus repentinam mortem oppetiit pridie
 Natalem Christi. Tum Conradus Regis
 opera transigebat cum Gerlaco, qui sedis
 possessor quietus mansit: atque sic fini-
 tum est schisma Moguntinum, quod an-
 nos octo duraverat.

Sequente anno 1354 die S. Agnetis Idem Vita
 21 Jan. obiit Archiepiscopus Trevirensis l. 1. Miscel.
 Balduinus Luxemburgius Caroli Regis Baluz. p. 160

H 2 pro-

Sæcul. XIV.
A.C. 1354

propatruus sexagesimo octavo ætatis suæ anno; postquam eam Ecclesiam quadraginta sex annis magna cum celebritate nominis sui gubernaverat. Successit illi Boëmontius Edersdorffius ejus Ecclesiæ Decanus in Archiepiscopum electus a Canonicis.

Albi Arg.
p. 156.

Rehd. p. 441.

Baillet. instr.

pass. n. 541.

Sup. l. 55.
§. 18.

Rex Carolus etiam pacem junxit cum duobus filiis Imperatoris Ludovici Bavarie, Ludovico Marchione Brandeburgio, & Alberto Bavarie Duce. Ludovicus Carolo tradidit ea, quæ vocabantur insignia Imperii, nempe sacram hastam, clavum, partem veræ crucis, aliasque reliquias. Hasta erat eadem, quam Rex Henricus Auceps sub annum 930 a Rudolpho II Burgundie Rege acceperat; & quæ Constantini Magni fuisse dicebatur; at seculo decimo quarto credebatur esse illa, qua latus Christi Domini confixum fuerat. Carolus promiserat se intra triduum has reliquias Norimbergam, aut Francofordiam missurum; sed in suam sedem Pragam deferri jussit exultante Bohemia.

Rayn. 1354.
n. 18.

Immo Papam Innocentium oravit Carolus, ut institueret festum, quo instrumenta cruciatuum Christi colerentur. Concessit ille per diploma Idibus Februarii datum, cujus hæc est summa: Ut Carolus Romanorum ac Bohemie Rex nobis indicavit, asservat instar priorum
Impe-

Imperatorum sacram lanceam clavumque crucis: & has ad reliquias undique magna cum pietate concurrunt populus. Supplicavit igitur, ut festum in earum honorem Germaniæ ac Bohemiæ præcipere-
 mus. Pii desiderii rationem ducentes, quotannis diem Veneris post octavam Paschatis sub nomine harum reliquiarum illis duobus in regnis volumus esse solemnem festa religione ac peculiari officio componendo per Præsules, aliosque Doctores, quos Rex delegerit. Et iis, qui festo earum die templum, ubi erunt expositæ, pietatis causa inviserint, largimur indulgentiam trium annorum, ac ter quadraginta dierum, centenorum insuper pro sacrificio divino, & qualibet hora seu parte officii. Hac de re litteras Papa circummisit ad Archiepiscopos multarum urbium, nominatim Pragæ, Magdeburgi, Coloniae, Trevirorum, Moguntiae, Salisburgi, Bremæ, Rigæ; atque ad Præsulum illorum Suffraganeos. Rex Carolus alias quoque reliquias multas congeffit Pragam.

Eodem deprecante pro Duce Bavarie Alberto Papa Episcopis Wurzeburgensi Spirensique mandavit, ut hunc Principem exsolverent censuris omnibus, in quas incurrisset Imperatoris Ludovici patris sui partes sequendo. Diploma dabat 31 Martii an. 1354.

H 3

§. XXI.

Sæcul. XIV.
 A. C. 1354.